
Kronika adwokatury : z prac Prezydium NRA

Palestra 40/5-6(461-462), 282

1996

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

■ Z prac Prezydium NRA

► W związku ze zwróceniem się do NRA przez przewodniczącego Wydziału Karnego Sądu Wojewódzkiego w Warszawie o udzielenie odpowiedzi, czy może występować jako obrońca oskarżonego z wyboru adwokat, biorący udział w opiniowaniu dokumentu prawnego „który w istocie rzeczy stanowi m.in. przedmiot zarzutu w akcie oskarżenia”, Prezydium NRA 14 marca 1996 zajęło następujące stanowisko:

Podjęcie się przez adwokata obrony z wyboru w sytuacji, kiedy przed udzieleniem mu pełnomocnictwa (upoważnienia do obrony), udziela przyszłemu klientowi pomocy prawnej nie stanowi samo przez się przeszkody do jej pełnienia.

Zgodnie z art. 28 Prawo o adwokaturze, adwokat może odmówić udzielenia pomocy prawnej tylko z ważnych powodów. Takim powodem może być np. szczególny stosunek osobisty do stron lub gdy pomoc prawna byłaby niegodziwa albo sprzeczna z prawem, albo zachodzi przypadek przewidziany w § 21 i § 22 Zbioru Zasad Etyki Adwokackiej i Godności Zawodu.

Adwokat, który złożył w danej sprawie zeznanie w charakterze świadka nie może w niej występować jako pełnomocnik lub obrońca. Sytuacja ta zachodzi wówczas, gdy adwokat wcześniej złożył zeznania w charakterze świadka. Nie wystarcza więc, aby był świadkiem wydarzenia. W wypadku zaistnienia przesłanki z art. 28 cyt. ustawy lub z § 21, § 22 cyt. Zbioru adwokat jest zobowiązany do wypowiedzenia pełnomocnictwa pod rygorem odpowiedzialności dyscyplinarnej.

Odrębnym zagadnieniem jest kwestia przesłuchania obrońcy w charakterze świadka w związku z udzieloną uprzednio pomocą prawną (np. opiniowania dokumentu prawnego) związaną tematycznie z toczącą się sprawą karną oskarżonego, który temu adwokatowi udzielił upoważnienia do obrony.

Naczelna Rada Adwokacka wielokrotnie wyrażała pogląd, że adwokat nie może być zwolniony od obowiązku dochowania tajemnicy.

Bez znajomości stanu faktycznego nie można udzielić bezpośredniej odpowiedzi na postawione pytanie z tym, że zgodnie z dyspozycją art. 161 k.p.k., istnieje bezwzględny zakaz przesłuchań adwokata występującego w danej sprawie w charakterze obrońcy. Ewentualne naruszenie przez adwokata zasad wykonywania zawodu nie uchyla bezwzględnego zakazu określonego w podanym wyżej art. 161 k.p.k.